

den stil. Uanset hvad det er for et forbehold, om det er forsvarsforbeholdet eller det er et andet forbehold – nej, undskyld, det retlige forbehold selvfølgelig, nu er det vist mig, der kommer til at rode rundt i tingene, det er det retlige forbehold, jeg taler om, men det er ligegyldigt. Er fru Elisabeth Arnold ikke enig i, at for at sådan et forbehold kan komme til folkeafstemning, kræver det et flertal i Folketinget?

Og er fru Elisabeth Arnold ikke enig i, at det måske i situationen kan være bedre at få *noget* af et meget generende forbehold fjernet, end overhovedet ikke at komme i nærheden af at få fjernet noget som helst af det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Rent matematisk har hr. Henrik Dam Kristensen selvfølgelig ret, men jeg er ikke gået så vidt i min pragmatisme, at jeg vil afskære mig fra at sige, hvad jeg mener, for jeg mener faktisk, det er det, vælgerne har brug for.

Og når jeg ved, at Socialdemokratiet rundt omkring i forsamlingerne siger, at forbeholdene skal afskaffes, og at vi skal have en fælles flygtningepolitik, fordi de flygtningeproblemer og immigrationsproblemer, der er i Europa, kun kan løses, hvis man har en fælles politik, så mener jeg ikke, det er fornuftigt at gå ud og samtidig foreslå, at man fortsat skal føre sin egen stramme flygtningepolitik.

Jeg mener, ærlighed varer længst, og derfor er jeg også fortrøstningsfuld med hensyn til, at vi engang skal få flertal i Danmark for at afskaffe det forbehold.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er jo helt ejendommeligt, at Det Radikale Venstre har valgt et herre- eller et damesving i EU-politikken.

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold: Er det ikke første gang i 32 år, Det Radikale Venstre ikke er med i en fælles EU-politik med Socialdemokratiet og Venstre og Konservative? Det er helt ejendommeligt for mig at høre, uanset om man kan begrunde det – i øvrigt delvist fejlagtigt.

Er realiteten ikke, at den nye undtagelse på det retlige område, regeringen har spillet ud med, og som nu står i forhandlingsgrundlaget for den danske regering, jo er et retligt forbehold, der giver Danmark langt bedre mulighe-

der end i dag for at deltage i den fælles politik i EU?

Er det ikke en meget søgt forklaring, og er fru Elisabeth Arnold ikke bange for, at det giver nej-sigerne en hel masse gode kort på hånden, at Det Radikale Venstre nu står af den fælles linje?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er temmelig sikker på, at det resultat, der kommer til at foreligge af traktatforhandlingerne, bliver et, som absolut er spiseligt og godt, så Det Radikale Venstre vil kunne anbefale et ja til traktaten, når den til sin tid kommer til folkeafstemning. Det, der er problemet, er de danske forbehold; traktatens indhold er vi glade for. Hvis resultatet bliver, som det tegner til nu, vil vi med stor fornøjelse anbefale et ja til den traktat.

Det er de danske forbehold, der er problemet, og der generer det os selvfølgelig meget, at partier herinde, som i deres festtaler, i deres valgprogrammer og på deres hjemmesider skriver, at vi skal have en fælles flygtningepolitik, i praksis går ud og siger: Nej, det skal vi nu alligevel ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det, jeg spurgte fru Elisabeth Arnold om, var: Fylder de gamle forbehold, som Danmark har i dag, ikke mere? Er det ikke en større ulempe for Danmark, er der ikke flere sager, vi må stå uden for på grund af de nuværende danske undtagelser end det, der lægges op til fra regeringen?

Det, der er så ejendommeligt, er, at nu bevæger vi os i den rigtige retning med henblik på at få afskaffet de danske undtagelser på længere sigt, og så står De Radikale pludselig af. Jeg kunne forstå det, hvis vi bevægede os den modsatte vej, så kunne man forstå argumentationen. Især er det jo trist, når det formentlig, som fru Elisabeth Arnold nævner det, ender med, at De Radikale stemmer ja til forfatningen.

Så skaber det ikke en hel masse forvirring i et billede, der måske i forvejen er temmelig forvirret?

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er ejendommeligt, at man bliver beskyldt for at skabe forvirring, når man holder fast i sine standpunkter. Det Radikale Venstre har ønsket at afskaffe de fire forbehold i adskilli-